

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 04.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **7712** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.74, ал.2 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) във вр.с чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)..

Образувано е по искова молба на А. К. Г., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. В. С. срещу Министерство на вътрешните работи, с която е предявен иск за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в общ размер 35 569,07 лв., както следва:

- 400 лв. - представляващи неизплатени суми за вещеве доволствие за 2007 година.;

- 29 896 лв. – имуществени вреди (пропуснати ползи), представляващи неизплатени трудови възнаграждения, дължими за периода на командироване в мисията на ООН в К.;

- 5000 лв. - неимуществени вреди, изразяващи се в понесените страдания от уронването на авторитета му доброто име, градено пред обществото, както и психологическия тормоз от актовете на дискриминация, установени с влязлото в сила решение на КЗД

по чл. 86 от ЗЗД, както следва:

- 76.22 лв. законна лихва върху главницата от 400 лв. (за неизплатени суми за вещеве доволствие), за времето от 18.09.2019 г. (влизане в сила на Решение № 186/2017 г. на КЗД) до 03.08.2021г. (датата на завеждане на настоящата искова молба);

- 5696.85 лв. законна лихва върху, главницата от 29 896 лв. (за неизплатени трудови възнаграждения), за времето от 18.09.2019 г. (влизане в сила на Решение № 186/2017 г. на КЗД) до 03.08.2021 г. (датата на завеждане на настоящата искова молба); - 952.78 лв. законна лихва върху, главницата от 5 000 лв. (неимуществени вреди), за времето от 18.09.2019 г. (влизане в сила на Решение № 186/2017 г. на КЗД) до 03.08.2021 г. (датата на завеждане на настоящата искова молба).

Ищецът излага съображения, че за периода от 28.08.2006 до 31.10.2008 г., в качеството си на държавен служител, старши инспектор, категория „Г" в сектор „С." при Главна дирекция „Противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и превенция", Министерството на вътрешните работи, е командирован от министъра на вътрешните работи и участва в международната мироопазваща мисия на ООН в К. /ЛЧМІК/. За периода на мисията със заповед на министъра на вътрешните работи рег. № К-1982 от 17.08.2006г. е назначен на същата длъжност в рамките на притежаваната категория по щат "Мисии на международни организации" при НС "Полиция" МВР и му е разрешен неплатен отпуск, считано от датата на заминаване. Сочи, че след завръщането му от мисия, със заповед на министъра на вътрешните работи е преназначен в Главна дирекция „Охранителна полиция" при МВР, считано от датата на встъпване в длъжност. Така, за периода от 28.08.2006г. до 31.10.2008г., не е получавал възнаграждение, не са му изплащани полагащите му се суми за вещевево довольствие и изплащането на осигурителни вноски за пенсия е било в намален размер.

Претендират се и разноските по делото.

Ответникът – Министерство на вътрешните работи оспорва иска. Твърди, че исковата молба е недопустима и неоснователна. Оспорва иска и по основание и по размер, като счита същия за недоказан. Счита, че не са налице незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи и длъжностни лица от МВР. Цитираните решения на КЗД, АССГ, ВАС, не представляват отменителни основания на действията на министъра на вътрешните работи, и съответно не са незаконосъобразни действия на министъра отменени по съответния ред. Излага съображения, че самото участие в международна мисия представлява по същността си промяна на заеманата от служителя длъжност. Твърди, че за времето, в което лицето участва в мисия на международна организация, същото реално заема длъжност извън системата на Министерството на вътрешните работи. Именно и това е причината, поради която е предвидена възможността за посочения период лицето да излезе в неплатен отпуск и причината за това е това му участие да не бъде основание за прекратяване на служебното му правоотношение. Ответникът твърди, че не е налице нито един от трите елемента за реализиране на отговорността на административен орган по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Сочи, че не са налице претърпени вреди от административен акт, който да е обявен за незаконосъобразен по предвидения за това ред, както и не са причинени и вреди на лицето, тъй като то е получавало възнаграждение за участието си в мисии и то в пъти надхвърлящо това от служебното му правоотношение в МВР. По отношение на вещевото довольство ответника сочи, че в посочените от ищеца заповеди на министъра на вътрешните работи по никакъв начин не се регламентират правото или пък липсата на право на лицата, участващи в международни мисии за получаването на вещевево довольствие. Ответника оспорва и предявеният иск за неимуществени вреди, доколкото от момента на увреждането е изминал период от близо тринадесет години, като през този период няма данни за претърпяно увреждане на здравето. Сочи, че здравословното състояние на ищеца към момента на увредата и непосредствено след нея (2009 г.) не е установено от лекар специалист чрез необходимите медицински изследвания. Такива документи не са приложени и към настоящата искова молба.

Делото следва да се насрочи в открито съдебно заседание, като на страните се дадат указания във връзка с доказателствената тежест.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 16.11.2021 г., 10.30 ч., за когато да се призват страните:

ИЩЕЦ: А. К. Г., ЕГН: [ЕГН]

ОТВЕТНИК: Министерство на вътрешните работи

Контролираща страна: СГП.

УКАЗВА на основание чл. 146, ал.1, т.5 ГПК, вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административната дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и акта/бездействието, включително всички твърдения в исковата молба.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответника, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и евентуално липсата на елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразно бездействие при или по повод изпълнение на административната й дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и административния акт или евентуално съпричиняване на вредите от ищеца.

ДОПУСКА представените от страните писмени доказателства.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за допускане изслушване на съдебна експертиза със задача по исковата молба като ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение от 500 лв., вносимо от ищеца в 7-дневен срок от уведомяването. НАЗНАЧАВА за вещо лице Д. В..

ЗАДЪЛЖАВА ответника да представи посочените в исковата молба документи /т.1 от доказателствените искания/, най-късно до първото съдебно заседание.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца да представи доказателства за размера на възнаграждението, което е получавал, когато е бил на мисия като полицейски наблюдател в ООН К. за процесния период в т.ч. командировъчни, дневни, квартирни, за храна и други полагащи му се за изпълнението на длъжност полицейски наблюдател.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура с оглед задължителното й участие по делото.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: